HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

אמרי לוקומי הוא דמוקמי הכא. כלומר אין הדבר ניכר לכאן כראשונה שלא נסתיימה פרשת ומתה תגוה עד כאן: **ואחד פתאי וקרי.** מחוך ושונה לקרות מכי תשא עד ועשית כיור מומשת וגו': **כופלה בשבתות.** שקורין אותה שני שבתות זו אחר זו: **רב אמר מקדימין.** וקורין בכי תשא שבעה כדאמרן בגמרא: **הלכך כן.** דמאחרין בגרי להו לשולחנות משני שבתות דלמרינן לעיל[ג] משום שהשולחנות הוכרכו ליעשר במדינה בט"ו מקדימין וקורין מרפש חודש שיהו דורשין שני שבתות לפניהן כדכן שמעון בן גמליאל ואם אי למחרת רפש מדש אין כאן הקדמה שני שבתות:

אמרי אוקומי הוא דקא מוקמי התם אלא אמר אביי [א]קרו שיתא מואתה תצוה עד [1]ועשית וחד תני וקרי מכי תשא עד ועשית מיתיבי [ב]חל להיות בפרשה הסמוכה לה בין מלפניה בין מלאחריה קורין אותה וכופלין אותה בשלמא לאביי ניחא אלא לר' יצחק נפחא קשיא אמר לך ר' יצחק נפחא ולאביי מי ניחא תינח לפניה לאחריה היכי משכחת לה אלא מאי אית לך למימר כופלה בשבתות הכא נמי כופלה בשבתות חל להיות בכי תשא עצמה א"ר יצחק נפחא קרו שיתא מן ועשית עד ויקהל וחד קרי מכי תשא עד ועשית מתקיף לה אביי השתא אמרי למפרע הוא דקרי אלא אמר אביי קרו שיתא עד ויקהל וחד תני וקרי מכי תשא עד ועשית תניא כוותיה דאביי חל להיות בכי תשא עצמה קורין אותה וכופלין אותה: חל להיות בתוך השבת מקדימין לשבת שעברה: איתמר ר"ח אדר שחל להיות בערב שבת רב אמר מקדימין ושמואל אמר מאחרין רב אמר [ג]מקדימין דאם כן בצרי להו יומי שולחנות ושמואל אמר מאחרין אמר לך סוף סוף חמיסר במעלי שבתא מיקלע ושולחנות לא נפקי עד חד בשבא הלכך מאחרין תנן חל להיות בתוך השבת מקדימין לשעבר ומפסיקין לשבת אחרת מאי לאו אפילו בע"ש לא בתוך השבת דוקא ת"ש איזו היא שבת ראשונה כל שחל ר"ח אדר להיות בתוכה ואפילו בערב שבת מאי לאו אפילו בע"ש דומיא דתוכה מה תוכה מקדימין אף ע"ש מקדימין אמר שמואל בה וכן תנא דבי שמואל בה כתנאי מסרגין לשבתות דברי ר' יהודה הנשיא ר"ש בן אלעזר אומר אין מסרגין אמר ר"ש בן אלעזר אימתי אני אומר אין מסרגין בזמן שחל להיות בע"ש בזמן שחל להיות בתוך השבת מקדים וקורא משבת שעברה אע"פ שהוא שבתו: בשנייה זכור וכו': איתמר פורים שחל להיות בע"ש רב אמר [ד]מקדימין פרשת זכור ושמואל אמר מאחרין רב אמר מקדימין כי היכי דלא תיקדום עשיה לזכירה ושמואל אמר מאחרין אמר לך כיון דאיכא מוקפין דעבדי בחמיסר עשיה וזכירה בהדי הדדי קא אתיין תנן בשניה זכור והא כי מיקלע ריש ירחא בשבת מיקלע פורים בערב שבת וקתני בשניה זכור אמר רב פפא מאי שניה שניה להפסקה תא שמע [ה]איזו שבת שניה כל שחל פורים להיות בתוכה ואפילו בערב שבת מאי לאו ערב שבת דומיא דתוכה מה תוכה מקדימין אף ערב שבת מקדימין אמר שמואל בה וכן תנא דבי שמואל בה חל להיות בשבת עצמה אמר ר"ה לדברי הכל אין מקדימין ורב נחמן אמר עדיין היא מחלוקת איתמר נמי א"ר חייא בר אבא אמר רבי אבא אמר רב פורים שחל להיות בשבת מקדים וקורא בשבת שעברה זכור: בשלישית פרה אדומה וכו': תנו רבנן [ו]איזו היא שבת שלישית כל שסמוכה לפורים מאחריה איתמר ר' חמא בר' חנינא אמר שבת הסמוכה לר"ח ניסן ולא פליגי הא דאיקלע ר"ח ניסן בשבת הא דאיקלע באמצע שבת: ברביעית [ז]החדש הזה לכם: תנו רבנן [ח]ר"ח אדר שחל להיות בשבת קורין כי תשא ומפטירין ביהוידע ואי זו היא שבת ראשונה כל שחל ר"ח אדר להיות בתוכה ואפילו בערב שבת [ט]בשניה זכור ומפטירין [י]פקדתי ואי זו היא שבת שניה כל שחל פורים להיות בתוכה ואפילו בערב שבת [יא]בשלישית פרה אדומה ומפטירין [יב]וזרקתי עליכם ואי זו היא שבת שלישית כל שסמוכה לפורים מאחריה [יג]ברביעית החדש הזה ומפטירין [יד]כה אמר ה' [אלהים] בראשון באחד לחדש ואיזו **עדיין היא מחלוקת איתמר נמי** וכו'. קשיא אמאי לא פריך מבגריית דקתני ליזוזי שבת שניה כל שחל פורים להיות בתוכה ואפילו בערב שבת תוכה ואפילו בערב שבת ולרב הוי מצי למימר ואפי' בשבת שלאחר כך וכל שכן בערב שבת שלפניה שמקדימין לשבת שעברה וי"ל דהך בריימתא היינו בריימתא דבסמוך אמר מתני' דלכרעיתא החדש הזה וחגב דתני ואפילו בערב שבת גבי שבת לשמוה וגבי שבת רביעית דהוי דוקא תנא נמי בהא בערב שבת ולא בשבת אף על גב דלא הוי דוקא:

ומאי

אמר אביי קרו שיתא מואתה תצוה עד ועשית וחד תני וקרי מכי תשא עד ועשית. כלומר אין הדבר ניכר לכאן כראשונה שלא נסתיימה פרשת ומתה תגוה עד כאן: **וחד פתאי וקרי.** מחוך ושונה לקרות מכי תשא עד ועשית כיור מומשת וגו': **כופלה בשבתות.** שקורין אותה שני שבתות זו אחר זו: **רב אמר מקדימין.** וקורין בכי תשא שבעה כדאמרן בגמרא: **הלכך כן.** דמאחרין בגרי להו לשולחנות משני שבתות דלמרינן לעיל[ג] משום שהשולחנות הוכרכו ליעשר במדינה בט"ו מקדימין וקורין מרפש חודש שיהו דורשין שני שבתות לפניהן כדכן שמעון בן גמליאל ואם אי למחרת רפש מדש אין כאן הקדמה שני שבתות:

אמרי אוקומי הוא דקא מוקמי התם אלא אמר אביי [א]קרו שיתא מואתה תצוה עד [1]ועשית וחד תני וקרי מכי תשא עד ועשית מיתיבי [ב]חל להיות בפרשה הסמוכה לה בין מלפניה בין מלאחריה קורין אותה וכופלין אותה בשלמא לאביי ניחא אלא לר' יצחק נפחא קשיא אמר לך ר' יצחק נפחא ולאביי מי ניחא תינח לפניה לאחריה היכי משכחת לה אלא מאי אית לך למימר כופלה בשבתות הכא נמי כופלה בשבתות חל להיות בכי תשא עצמה א"ר יצחק נפחא קרו שיתא מן ועשית עד ויקהל וחד קרי מכי תשא עד ועשית מתקיף לה אביי השתא אמרי למפרע הוא דקרי אלא אמר אביי קרו שיתא עד ויקהל וחד תני וקרי מכי תשא עד ועשית תניא כוותיה דאביי חל להיות בכי תשא עצמה קורין אותה וכופלין אותה: חל להיות בתוך השבת מקדימין לשבת שעברה: איתמר ר"ח אדר שחל להיות בערב שבת רב אמר מקדימין ושמואל אמר מאחרין רב אמר [ג]מקדימין דאם כן בצרי להו יומי שולחנות ושמואל אמר מאחרין אמר לך סוף סוף חמיסר במעלי שבתא מיקלע ושולחנות לא נפקי עד חד בשבא הלכך מאחרין תנן חל להיות בתוך השבת מקדימין לשעבר ומפסיקין לשבת אחרת מאי לאו אפילו בע"ש לא בתוך השבת דוקא ת"ש איזו היא שבת ראשונה כל שחל ר"ח אדר להיות בתוכה ואפילו בערב שבת מאי לאו אפילו בע"ש דומיא דתוכה מה תוכה מקדימין אף ע"ש מקדימין אמר שמואל בה וכן תנא דבי שמואל בה כתנאי מסרגין לשבתות דברי ר' יהודה הנשיא ר"ש בן אלעזר אומר אין מסרגין אמר ר"ש בן אלעזר אימתי אני אומר אין מסרגין בזמן שחל להיות בע"ש בזמן שחל להיות בתוך השבת מקדים וקורא משבת שעברה אע"פ שהוא שבתו: בשנייה זכור וכו': איתמר פורים שחל להיות בע"ש רב אמר [ד]מקדימין פרשת זכור ושמואל אמר מאחרין רב אמר מקדימין כי היכי דלא תיקדום עשיה לזכירה ושמואל אמר מאחרין אמר לך כיון דאיכא מוקפין דעבדי בחמיסר עשיה וזכירה בהדי הדדי קא אתיין תנן בשניה זכור והא כי מיקלע ריש ירחא בשבת מיקלע פורים בערב שבת וקתני בשניה זכור אמר רב פפא מאי שניה שניה להפסקה תא שמע [ה]איזו שבת שניה כל שחל פורים להיות בתוכה ואפילו בערב שבת מאי לאו ערב שבת דומיא דתוכה מה תוכה מקדימין אף ערב שבת מקדימין אמר שמואל בה וכן תנא דבי שמואל בה חל להיות בשבת עצמה אמר ר"ה לדברי הכל אין מקדימין ורב נחמן אמר עדיין היא מחלוקת איתמר נמי א"ר חייא בר אבא אמר רבי אבא אמר רב פורים שחל להיות בשבת מקדים וקורא בשבת שעברה זכור: בשלישית פרה אדומה וכו': תנו רבנן [ו]איזו היא שבת שלישית כל שסמוכה לפורים מאחריה איתמר ר' חמא בר' חנינא אמר שבת הסמוכה לר"ח ניסן ולא פליגי הא דאיקלע ר"ח ניסן בשבת הא דאיקלע באמצע שבת: ברביעית [ז]החדש הזה לכם: תנו רבנן [ח]ר"ח אדר שחל להיות בשבת קורין כי תשא ומפטירין ביהוידע ואי זו היא שבת ראשונה כל שחל ר"ח אדר להיות בתוכה ואפילו בערב שבת [ט]בשניה זכור ומפטירין [י]פקדתי ואי זו היא שבת שניה כל שחל פורים להיות בתוכה ואפילו בערב שבת [יא]בשלישית פרה אדומה ומפטירין [יב]וזרקתי עליכם ואי זו היא שבת שלישית כל שסמוכה לפורים מאחריה [יג]ברביעית החדש הזה ומפטירין [יד]כה אמר ה' [אלהים] בראשון באחד לחדש ואיזו

ומאי

תורה אור השלם

1. וְעָשִׂיתָ כִּיּוֹר נְחֹשֶׁת וְכַנּוֹ נְחֹשֶׁת לְרָחְצָה וְנָתַתָּ אֹתוֹ בֵּין אֹהֶל מוֹעֵד וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ וְנָתַתָּ שָׁמָּה מָיִם:
2. הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לָכֶם רֹאשׁ חֳדָשִׁים רִאשׁוֹן הוּא לָכֶם לְחָדְשֵׁי הַשָּׁנָה:
3. כֹּה אָמַר יְיָ צְבָאוֹת פָּקַדְתִּי אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה עֲמָלֵק לְיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר שָׂם לוֹ בְּדֶרֶךְ בְּעָלֹתוֹ מִמִּצְרָיִם:
4. וְזָרַקְתִּי עֲלֵיכֶם מַיִם טְהוֹרִים וּטְהַרְתֶּם מִכֹּל טֻמְאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל גִּלּוּלֵיכֶם אֲטַהֵר אֶתְכֶם:
5. כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְיָ בָּרִאשׁוֹן בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ תִּקַּח פַּר בֶּן בָּקָר תָּמִים וְחִטַּאתָ אֶת הַמִּקְדָּשׁ:

יחזקאל מה יח

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה וכן תנא דבי שמואל בתוספתא שלהן בריימתא זו אחו: (ב) ד"ה חל מיקלעו וכו' כרבי חמא בר' חנינא:

מוסף רש"י

חל להיות. כ"מ אדר, בפרשה הסמוכה לה. לפרשת שקלים (לעיל כט:). וכופלין אותה. בשבת שניה ופרשת שקלוים בצמוכה (שם).

רבינו חננאל

אמר אביי קרו שיתא מואתה תצוה עד ועשית כיור נחשת וחד חוזר וקורא מכי תשא עד ועשית כיור נחושת. וקיימא לן כוותיה. חל להיות ראש חודש אדר בכי תשא עצמה, אמר אביי קרו שיתא מכי תשא עד ויקהל, וחד חוזר וקורא מכי תשא ועד ועשית כיור נחשת. וקיימא לן כוותיה דתניא כוותיה. איתמר ראש חודש אדר שחל להיות בערב שבת, רב אמר מקדימין וקורין פרשת שקלים בשבת שהיא כ"ו יום בשבט, שאם לא תקרא כך אלא בשבת שהיא שני ימים באדר בצרי יומי דשלחנות, בענן משפה שמשמיעין בשקלין עד ט"ו [באדר, ט"ו יום] ואחר כך יוצאין השולחנות, והנה אם תשמע בשני ימים לאדר נמצאו השולחנות יוצאין ב"ד יום. ופריך שמואל דאמר מאחרין וקורין בשבת שהיא שני ימים באדר, כיון דשולחנות כל אימת דחל י"ה באדר בערב שבת לא נפקי עד חד בשבת, לא בצרי. ואקשינן לשמואל דתניא איזו היא שבת ראשונה כל שחל ראש חדש אדר להית בתוכה [ואפילו בערב שבת]. ודייקינן מאי לאו ערב שבת דומיא דתוכה, מה כשחל להיות בתוכה מקדמינן וקרינן פרשת שקלים, אף כשחל ראש חדש אדר בערב שבת מקדמינן וקרינן משבת שעברה. ופריק שמואל לא תימא בתוכה אלא בה. וכך היא סוגיא דמתניתא, איזו היא שבת ראשונה כל שחל ראש חודש אדר להיות (בתוכה) [בה] ואפילו בערב שבת. פי' בה, בשבת עצמה, כשם כשחל להיות ראש חודש אדר בשבת עצמה קורין בו פרשת שקלים, כך אפי' אם חל להיות בערב שבת קורין בשבת עצמה. והא פלוגתא דרב ושמואל כתנאי היא, דתניא מסרגין לשבתות דברי ר' יהודה כו'. פי' מסרגין מפסיקין, כדתנן קראה סירוגין, ומפרשינן פיסקי פיסקי. ואמר ר' שמעון (מ)אימתי אני אומר אין מסרגין, כלומר שאין מפסיקין אלא שקורין שבת אחר שבת, בזמן שחל ראש חדש אדר

נה א מי' פ"ג מהל' תפלה הלכה כה:
נו ב ג מי' שם הלכה כ
טוש"ע ס"ת סימן תרפה סעיף ה:
נז ד ה מי' שם הלכה כ:
נח ו מי' שם טוש"ע שם סעיף ג:
נט ז מי' שם טוש"ע שם סעיף ג:
ם ח מי' שם טוש"ע שם סעיף ג:
סא ט מי' שם טוש"ע שם סעיף ד:

להיות ערב שבת. מכלל דסבר שקורין פרשת שקלים למחר כשמואל ולפיכך אין מפסיקין. ותנא קמא סבר מקדימין וקורין משבת שעברה אע"פ שהיא שבט כרב, ומפסיקין בשבת שהיא שני ימים באדר. וקיימא לן כרב ואע"ג דפריק שמואל לטעמיה לית הילכתא כוותיה. ת"ר ראש חודש אדר שחל להיות בשבת קורין בכי תשא ומפטירין ביהוידע ואיזו היא שבת ראשונה כל שחל ראש חודש אדר להיות בתוכה ואפי' בערב שבת. בשניה זכור ומפטירין כה אמר ה' פקדתי, איזו היא שבת שניה כל שחל(ו) פורים להיות בתוכה (ואם) [ואפי'] בערב שבת. בשלישית פרה אדומה ומפטירין וזרקתי עליכם, ואיזו היא שבת שלישית כל שסמוכה לפורים מאחריה וזה כשחל ראש חדש ניסן באמצע שבת אבל ואם חל ראש [חודש] ניסן להיות בשבת נמצאת שבת שלשית הסמוכה לראש חדש ניסן. ברביעית החדש הזה ומפטירין כה אמר ה' בראשון באחד לחדש כו'. ירושלמי ר' בא בשם ר' חייא בר אשי אין מפסיקין בין פורים לפרה. ר' לוי אמר אין מפסיקין בין פרה להחדש. וסימניהון של פרשיות הללו, בין הכוסות הללו אם רצה לשתות ישתה בין שלישי לרביעי לא ישתה. ובדין הוא שיקדום החדש לפרה, שבאחד בניסן הוקם המשכן ובשני ימים בניסן נשרפה הפרה, ולמה הקדימוה מפני שהיא טהרתו של כל ישראל.